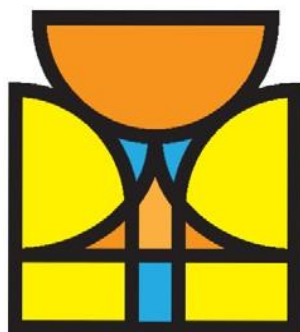

Druhý Sbor
Českobratrské Církvě Evangelické
V Praze 3 – Žižkově

2023

25

*Epištola Žižkovským
neděle 10. prosince 2023*

*“Ať se národy radují,
ať zaplesají,
neboť soudíš lidi podle práva,
spravuješ národy země.”
(žalm 67,5)*

POZDRAV

Milé sestry, milí bratři, milí přátelé, srdečně Vás zdravím z našeho žižkovského sboru. Přeji vám pokojný adventní čas a těším se na setkání s Vámi.

Dnešní bohoslužby o druhé adventní neděli vedla sestra vikářka Eliška Vančová.

Dnešní sbírka byla určena pro neziskovou organizaci Camino Humanitar, na podporu jídelny v Chersonu a Charkově, kde se vaří jídlo pro potřebné z ostřelované východní části Ukrajiny. Děkujeme za Vaši štědrost i za to, že pamatujete na náš sbor.

Program následujícího týdne:

V pondělí v 17:30h: Tensing; V 18:30h se sejde hospodářská komise.

V úterý v 17h se sejdou děti, na programu je nácvik vánoční hry. Zkouška se koná v Prokopově ulici.

Ve středu v 9:30h se sejdou maminky s malými dětmi.

V 19h se sejde staršovstvo.

Ve čtvrtek v 19h se koná neformální setkání staršovstva.

Jsem Vám k dispozici pro osobní rozhovory, návštěvu, modlitbu, praktickou pomoc, stačí dát vědět mailem nebo telefonem.

Těším se na Vás, Vaše farářka Olga Mrázková

EVANGELIUM: Lk 3, 1-18

V patnáctém roce vlády císaře Tiberia, když Pontius Pilát spravoval Judsko a v Galileji vládl Herodes, jeho bratr Filip na území Itureje a Trachonitidy a Lyzaniás v Abiléně, za nejvyššího kněze Annáše a Kaifáše, stalo se slovo Boží k Janovi, synu Zachariášovu, na poušti. I začal procházet celé okolí Jordánu a kázal: „Čiňte pokání a dejte se pokřtít na odpuštění hříchů,“ jak je psáno v knize slov proroka Izaiáše: ‚Hlas volajícího na poušti: Připravte cestu Páně, vyrovnejte mu stezky! Každá propast bude zasypána, hory i pahorky budou srovnány; co je křivé, bude přímé, hrbolaté cesty budou rovné; a každý tvor uvidí spasení Boží.‘ Zástupům, které vycházely, aby se od něho daly pokřtít, Jan říkal: „Plemeno zmijí, kdo vám ukázal, že můžete utéci před nastávajícím hněvem? Neste tedy ovoce, které ukazuje, že činíte pokání, a nezačínajte si říkat: ‚Náš otec jest Abraham!‘ Pravím vám, že Bůh může Abrahamovi stvořit děti z tohoto kamení. Sekera už je na kořeni stromů; a každý strom, který nenese dobré ovoce, bude vyřat a hozen do ohně.“ Zástupy se Jana ptaly: „Co jen máme dělat?“ On jim odpověděl: „Kdo má dvoje oblečení, dej tomu, kdo nemá žádné, a kdo má co k jídlu, udělej také tak.“ Přišli i celníci, aby se dali pokřtít, a ptali se: „Mistře, co máme dělat?“ On jim řekl: „Nevymáhejte víc, než máte nařízeno.“ Tázali se ho i vojáci: „A co máme dělat my?“ Řekl jim: „Nikommu nečiňte násilí, nikoho nevydírejte, spokojte se se svým žoldem.“ Lidé byli plni očekávání a všichni ve svých myslích uvažovali o Janovi, není-li on snad Mesiáš. Na to Jan všem řekl: „Já vás křtím vodou. Přichází však někdo silnější než

já; nejsem ani hoden, abych rozvázal řemínek jeho obuvi; on vás bude křtít Duchem svatým a ohněm. Lopata je v jeho ruce, aby pročistil svůj mlat a pšenici shromáždil do své sýpky; ale plevy spálí ohněm neuhasitelným.“ A ještě mnohým jiným způsobem napomínal lid a kázal radostnou zvěst.

KÁZÁNÍ (vikářka Eliška Vančová)

V druhém roce vlády premiéra Petra Fialy, když je Petr Pavel prvním rokem prezidentem, za synodního seniora Pavla Pokorného a synodního kurátora Jiřího Schneidera, co se ještě stane?

Zbývá nám zhruba polovina adventu a potom Vánoce. Do té doby shánění vánočních dárků, pečení cukroví, úklid, vánoční večírky a různé akce v kostele. A v novém roce jako obvykle Tři králové, postní doba, Velikonoce, Letnice, letní tábory, Díkůčinění a zase znovu advent a Vánoce... Anebo by to letos mohlo být i jinak?

V lekcionáři, kde jsou rozepsaná biblická čtení na konkrétní dny, se občas u některých svátků objeví nápis kurzívou: *Pokud dnes Pán nepřijde*. Všechna ta předepsaná čtení a modlitby platí jen, pokud se neobjeví Kristus. Nápis upozorňuje, že ten náš zdánlivě zaběhlý pořádek je vlastně jen provizorní. Nejdříve máme vyhlížet Pána, až potom pokud ještě nesešoupí,

se máme pustit do předepsaných biblických čtení. Přiznávám, že Kristův druhý příchod je lákavá představa v mnoha ohledech, kdybych věděla, že například tyto Vánoce opravdu Pán sestoupí ve slávě a že tam ten nápis kurzívou není jen ze zvyku, nemusela bych na Boží Hod psát kázání. Tu jistotu nemám, takže nemusíte se bát, nedá mi to a na 25. si bohoslužby stejně připravím. Ale co kdyby ještě letos Pán opravdu přišel?

V patnáctém roce vlády císaře Tiberia, za nejvyššího kněze Annáše a Kaifáše, stalo se slovo Boží k Janovi. A kázal: „Přichází někdo silnější než já.“ A on přišel. Bůh sestoupil na svět jako bezbranné dítě. Jeho příchod byl dokladem Boží věrnosti, ohlašované proroky. Ta stejná Boží věrnost se prokáže i při jeho druhém příchodu ve slávě, který nyní v adventu očekáváme.

Možná právě letos, právě dnes začíná Jan procházet celé okolí Vltavy a káže: „Čiňte pokání a dejte se pokřtít na odpuštění hříchů.“ Možná že, i když jsme pokřtění, volá i na nás hlas na poušti, že musíme nejdříve z naší pustiny doputovat až k Jordánu a přebrodit se jím, abychom mohli vejít do zaslíbené země. Nejspíš nebude stačit přebrodit Vltavu. I když je to třeba na Smíchově moc pěkné, zaslíbená země to není. Ta nás asi nečeká takto snadno ani na jednom břehu Vltavy. Sami si totiž zaslíbenou zemi nikde nedovedeme vytvořit. Musíme se

spolehnout na pomoc zvenčí, Boží pomoc. Podle Božího slibu tak očekáváme nové nebe a novou zemi, ve kterých přebývá spravedlnost.

Boží království si mezi sebou nevytvoříme. Co tedy dělat než jej přijde nastolit Pán? Hlas na nás volá: „Připravte cestu Páně, vyrovnejte mu stezky! Každá propast bude zasypána, hory i pahorky budou srovnány; co je křivé, bude přímé, hrbolaté cesty budou rovné.“ Žádné nečinné postávání. Máme před sebou spoustu příprav na Pánův příchod. Je čas narovnat všechny hrboly na vozovce, které brání tomu, aby přes ně každý tvor uzřel spasení Boží. A běda, jak se bude někdo jen opírat o lopatu.

Advent je obdobím shonu, všichni jsou v pohybu. To k adventu patří, ale Jan výstrahně upozorňuje: „Čím máte naplněný diář? Máte tam to, co nese ovoce, nebo jen falešné jistoty?“ Někdy nám jako křesťanům možná může připadat, že my přece víme, o čem jsou Vánoce. Že to není o honu po obchodácích, rozčilování se nad zásilkovými službami, běhu z jednoho setkání na druhé, úmorném gruntování a stresu nad nevykynutou vánočkou. Vždyť my přece víme, že Vánoce jsou o Boží lásce ke světu a jeho příchodu k nám. A přesto: když se porozhlédneme po našich vánočních plánech, zvládneme advent a Vánoce v tomto křesťanském duchu skutečně prožít?

V jedné židovské legendě se říká, že Mesiáš přijde tehdy, až všichni Židé dodrží dvakrát za sebou všechny příkazy platné pro šabat a nebo když je všichni Židé dvakrát za sebou nedodrží. Pro nás by ta legenda mohla znít třeba nějak takto: Kristus přijde podruhé, až všichni křesťané dvakrát za sebou přijdou v neděli do kostela a nebo naopak dvakrát za sebou nepřijdou. Zatím Kristus podruhé nepřišel. Znamená to, že na tom nejsme úplně nejhůř, protože kdybychom všichni dvakrát za sebou nedorazili a Pán přišel, asi bychom na Božím soudu neměli nejlepší vyhlídky. Znamená to, že na tom nejsme ani nejlíp, snadno někoho z nás doženou jiné záležitosti a na Boha nezbyde čas.

Jan se naším kalendářem nenechá zastrašit a pokračuje: „Sekera už je na kořeni stromů; a každý strom, který nenese dobré ovoce, bude vyťat a hozen do ohně.“ Jde na nás naší vlastní taktikou spěchu a honění termínů. „Pořád přemýšlíte, na co je čas, a co už se vám do kalendáře nevejde. Ale nakonec v diáři přeci jen máte to, na co si uděláte místo. Nemusíte se honit biči, které si sami na sebe pletete. Je to příchod Pána, a ne balíku, na který byste se měli připravit.“

Zástupy se Jana ptaly: „Co jen máme dělat?“ On jim odpověděl: „Kdo má dvoje oblečení, dej tomu, kdo nemá žádné, a kdo má co k jídlu, udělej také tak.“ Možná bychom čekali, že na Božím soudu budou nějaká velkolepá kritéria, podle kterých se bude rozhodovat:

třeba jestli věříme v plné Kristovo božství, v Trojici, nebo aspoň jakou máme docházku v kostele. A ono jde o kalhoty a o obloženou housku. Kritériem je, kolik toho máme v šatní skříni a v ledničce.

Nakonec se tedy vánočnímu úklidu přeci jen nevyhneme. Máme něco odložit, abychom byli čistí a bez poskvrny pro Boží soud. Ne že bychom odkládali něco, co je samo o sobě špatné, ono to totiž může být právě ještě někomu jinému dost užitečné. Je zkrátka rozdíl mít dvoje kalhoty a žádné kalhoty, dvě obložené housky a žádnou housku. Jan nám vlastně radí udělat si takový odkládací adventní kalendář, kam dáme něco, bez čeho my můžeme klidně žít, ale někomu jinému by to pomohlo.

Když se vrátíme na břeh Vltavy, kde Jan stále ještě káže, potkáme tam i exekutory, kteří přicházejí, aby se dali pokřtít a ptají se, co mají dělat. Jan jim odpovídá: „Nevymáhejte víc, než máte nařízeno.“ Tázají se ho i vyhazovači a Jan jim říká: „Nikomu nečiňte násilí.“ A tím říká i nám, kdo bychom se jako exekutoři nebo vyhazovači třeba úplně neosvědčili: „To, co děláte, jde často dělat dobře, a to to dělat to dobře vám má právě jít.“

Na závěr Jan ještě znovu připomíná: „Lopata je v jeho ruce, aby pročistil svůj mlat. Nečekejte s vnitřním adventním úklidem na příští rok, radši ani na novoroční předsevzetí, mohlo by už být pozdě.“ Protože až přijde

Kristus a protřídí sám naši skříň a lednici, budeme muset všichni nést odpovědnost za to, co jsme tam nechali. Nevíme přesně, kdy to bude. Protože jak znělo minule, nelze říct, hle, je tam, ani je tady. Ale víme, že přijde. A kdo ví, třeba jednou opravdu budu psát kázání zbytečně dopředu.

PŘÍMLUVNÁ MODLITBA

Trojediný Bože,
voláme k tobě v naději, že u tebe je pomoc.

Prosíme tě za všechny, kteří trpí: tělesně, duševně, duchovně, ve vztazích. Dávej jim poznat, že ty spravuješ, co je rozbité, rovnáš, co je pokřivené, oživuješ, co skomírá.

Prosíme tě za všechny, kteří mají něčeho nad hlavu: starostí, úkolů, problémů... Dávej se jim poznat jako ten, který na sebe bere naše břemena.

Prosíme tě za všechny, kteří budou letos slavit Vánoce jinak než dosud: s někým novým, s někým jiným, bez někoho, sami, někde jinde. Dávej se jim poznat jako ten, kdo je stále s námi, ať čelíme jakékoli výzvě.

Prosíme tě také, abychom jako společnost, církev i jednotlivci dovedli být nablízku těm, kteří potřebují naši pomoc.

POSLÁNÍ: 2 Pt 3, 9.15

Pán neotálí splnit svá zaslíbení, jak si to někteří vykládají, nýbrž má s námi trpělivost, protože si nepřeje, aby někdo zahynul, ale chce, aby všichni dospěli k pokání. A vězte, že ve své trpělivosti vám Pán poskytuje čas ke spáse.

POŽEHNÁNÍ Ž 67, 2-3

*Kéž je nám Bůh milostiv
a dá nám požehnání,
kéž nad námi rozjasní svou tvář!
Ať je známa na zemi Hospodinova cesta,
mezi všemi pronárody jeho spása!*

ADVENTNÍ A VÁNOČNÍ BOHOSLUŽBY

10.12. 9:30h	Eliška Vančová
17.12. 9:30h	Olga Mrázková
15h	Vánoční hra společně se sborem Žižkov 1 (v Betlémské kapli, Prokopova 4)
24. 12. v 16h	Štědrovečerní ztišení, Olga Mrázková
25.12. 9:30h	Boží hod vánoční, Eliška Vančová
31.12. 9:30h	Olga Mrázková

KONTAKTY

Druhý sbor ČCE v Praze 3 – Žižkově
Čajkovského 1639/10,
130 00 Praha 3

tel: 222 722 753, 739 244 619

E-mail: zizkov2@evangnet.cz

Web: <https://zizkov2.evangnet.cz>

farářka: Olga Mrázková, tel: 608 474 527,

E-mail: olimrazkova@seznam.cz

Úřední hodiny: po 17-19; jindy (po dohodě)

kurátorka: Eva Potměšilová, tel: 604 180 711,

E-mail: eva.potmesilova@seznam.cz

správa domů: Petr Klas, tel. 603 559 984

E-mail: domycajkov@seznam.cz

úřední hodiny: po: 8h-12h, 16h-18h; út, st a pá: 8h-9h;

čt: 8h-9h, 15h-19h

účetní: Michaela Bartošková

E-mail: michaela.zizkov2@seznam.cz

úřední hodiny: po: 16 h-19h

číslo účtu: 2700073883/2010